

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Record del sacerdot màrtir Josep Guardiet

El diumenge 15 de març les parròquies de Manlleu i de Rubí es varen unir per a retre homenatge i recordar la figura d'un sacerdot màrtir i beatificat de la nostra diòcesi de Terrassa, Josep Guardiet. Les diòcesis de Vic i de Terrassa s'unien d'aquesta manera en el record d'un sacerdot molt estimat.

A la parròquia de Manlleu, aquell diumenge al migdia, es va oficiar una missa presidida pel rector de Santa Maria de Manlleu, Mn. Joan Serrabassa, i el de Sant Pere de Rubí, Mn. Joaquim Messeguer. Posteriorment, el senyor Miquel Montoliu, president de l'Associació d'Amics del Doctor Guardiet, pronuncià una conferència sobre aquest sacerdot i l'acte es completà amb la destacada actuació de l'Esbart Dansaire de Rubí a la plaça situada davant de la rectoria, detall entranyable perquè aquesta entitat va ser fundada precisament pel Dr. Guardiet.

Val la pena que recordem aquesta figura d'un sacerdot màrtir de la nostra diòcesi. Josep Guardiet i Pujol nasqué el 21 de juny de 1879 a la localitat de Manlleu, on el seu pare exercia com a farmacèutic. Des de nen va viure la vida parroquial i va rebre una sòlida formació cristiana. Sentint-se cridat al sacerdoci, va fer els estudis al Seminari de Vic i posteriorment es doctorà en Teologia a la Universitat Pontifícia de Tarragona.

Un cop ordenat prevere, celebrà la seva primera missa el 18 de març de 1902 i va exercir la seva labor a diverses parròquies (Ullastrell, la Santíssima Trinitat de Sabadell) fins que l'any 1914 fou nomenat ecònom de la parròquia del Sant Esperit, a la ciutat de Terrassa. El juliol de 1916 fou destinat a la parròquia de Sant Pere de Rubí, que va servir durant vint anys deixant una estela d'exemplaritat sacerdotal i d'eficàcia apostòlica. Sacerdot lliurat a la caritat i al servei dels necessitats, no va descuidar l'aspecte cultural de la seva missió. Fundà l'escola parro-

quial *Nostra Senyora de Montserrat*, el setmanari *Endavant*, el *Casal Popular*, creà el concurs de pessebres, la *Schola Cantorum* i el ja mencionat *Esbart Dansaire de Rubí*. I encara, el *Museu de Rubí* i l'escola nocturna professional per a joves *Cultura Femenina*.

Fou víctima de la persecució religiosa als inicis de la Guerra Civil. Detingut i empresonat el 21 de juliol de 1936, la nit del 2 al 3 d'agost fou conduït per la carretera de l'Arrabassada fins al lloc anomenat *Pi Bessó*, on fou afusellat juntament amb dos parroquians seus.

Sacerdot lliurat
a la caritat i al servei
dels necessitats,
no va descuidar
l'aspecte cultural
de la seva missió

Ja a finals de la dècada de 1950 es va promoure el procés de la seva beatificació des de la diòcesi de Barcelona, amb l'impuls de la parròquia de Sant Pere de Rubí i de l'Associació d'Amics del Dr. Guardiet. La seva beatificació és molt més recent, perquè es va celebrar el 13 d'octubre de 2013 a Tarragona, junt amb la de 521 religiosos i laics de nombroses diòcesis de tot l'Estat.

Als començaments del cristianisme, Tertulià va escriure que «la sang dels màrtirs és llavor de cristians». En aquests temps de tanta indiferència religiosa, hem de tenir presents en la nostra memòria i en la nostra pregària tants màrtirs, com el Dr. Guardiet, com una esperança per a la vitalitat de la nostra terra. Déu vulgui que ben aviat puguem assistir a la seva canonització.

ENTREVISTA

Litúrgia de futur

PIERO MARINI

Els dies 16, 17 i 18 d'abril es va celebrar el IV Congrés Litúrgic de Montserrat, que va suposar un moment de reflexió sobre els fonaments i la pràctica de l'acció litúrgica, analitzada en el context i el moment actuals. Mons. Piero Marini, arquebisbe president del Comitè Pontifici per als Congressos Eucarístics Internacionals, mestre de les Celebracions Litúrgiques Pontificies (1987-2007) i amic íntim del papa Joan Pau II, va impartir la ponència «Alguns desafiaments de la reforma litúrgica: records i testimonis», en què va repassar la situació del moviment litúrgic des de 1915, any del primer Congrés de Montserrat.

La reforma litúrgica està acabada?

Es pot afirmar que la reforma en el seu conjunt ha estat fidel a la voluntat dels Pares del Concili Vaticà II i que els principis fonamentals sobre els que està construïda són perennes. Tanmateix, la seva aplicació concreta no podia ni pot ser perfecta, ni conclusa. Per això, l'obra de reforma espera continuar.

Què cal treballar en la pastoral litúrgica?

La pregària eucarística és un dels grans problemes pastorals. Els preveres i els fidels passen de l'ofertori a la comunió a través de la pregària eucarística, que hauria de ser el punt més alt de la celebració; en realitat, és un pont que es fa corrents per arribar a la comunió. Aquest és un gran problema que tenim avui.

Quin és el seu missatge d'esperança?

No hem de repetir simplement les experiències viscudes ja en el passat, i el fet de reexaminar-les ens estimula a tots nosaltres i a l'Església sencera a inclinar-nos davant les necessitats dels homes i les dones del nostre temps per trobar les solucions més adaptades al temps que vivim.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Paraules viscudes que eduquen

En una jornada sobre repensar el sentit de l'educació a partir d'algunes paraules clau, s'afirmà en una intervenció: «Si preguntéssim als nois i les noies per què vénen a la escola, què ens respondrien? Les respostes, diverses, dependrien del capteniment de cadascú, dels interessos, de l'entorn, de la incidència dels múltiples mitjans de comunicació... Probablement, però, les respostes girarien entorn de la idea d'aprendre: per aprendre a viure, per adquirir coneixements, per guanyar-me la vida... En resum, per créixer com a persones. I com respon l'escola a aquestes peticions? Desenvolupant les intel·ligències, facilitant i ampliant el nivell de coneixements, d'habilitats, transmetent valors, facilitant eines vitals, presentant i iniciant en el camí de la virtut... Múltiples són les respostes i la seva interpretació. En el fons, l'escola també pretén ajudar a créixer.»

Aquest exercici a partir de les paraules clau aporta reflexió educativa des d'allò que és més essencial. Més encara si es fuig dels imperatius de l'actualitat i de la moda per tal d'anar a fons. No cal veure-hi cap contradicció entre la innovació i la voluntat de dominar el món present i la reflexió pau-

sada i la recerca d'allò essencial i, en conseqüència, menys dominat per aquest present.

L'escola ha de procurar donar resposta a la dimensió intel·lectual sense negligir la dimensió més pròpiament humanitzadora. És aquí on una extensa relació de paraules adquireix un sentit especial: lleialtat, respecte, fidelitat, compromís, compassió, bellesa, esperança, solidaritat, aprenentatge... Es pot repensar el sentit de l'educació tot reivindicant les grans paraules que fan possible l'acció educativa. Convé que els educadors —pares i mares, mestres, catequistes, caps i monitors— hi reflexionin. L'escola i altres marcs educatius poden actuar —i han de fer-ho— com a catalitzadors, ser un lloc de trobada i de diàleg de tota la comunitat educativa. Espai de trobada en què les paraules, acompanyades pel testimoni de vida dels educadors, ajudin a créixer els alumnes perquè esdevinguin persones madures, honestes, competents, lleials... que aprenguin a estimar els altres i a servir la societat, i així també estimar i servir Déu i el seu projecte d'amor. «Tot té el seu moment, sota el cel hi ha un temps per a cada cosa» (Coh 3,1).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

«Ríete niño... soledades me quita, cárcel me arranca»

Se llamaba Manolillo. Era hijo de Josefina Manresa y del poeta Miguel Hernández. Su padre estaba en la cárcel. Su esposa se lo llevaba. Él escribió: —«Al octavo mes ríes. / ¡Ríete niño! / Tu risa me hace libre. / Me pones alas. / Soledades me quita. / Cárcel me arranca. / Es tu risa la espada / más victoriosa... / Rival del sol... —» ¡No te derrumbes! / ¡Nunca despiertes! / ¡Ríete siempre!»

—La risa de un niño es inocencia, agradecimiento, don de Dios.
—La risa de un niño puede liberarnos de penas y lágrimas.
—La risa de un niño es gozo, fiesta, alegría!

—Ríete, niño... tu candor, tu sencillez es manantial para beber.
—Ríete, niño... para el verdadero amor nada hay pequeño.
—Ríete, niño... el único que tiene derecho a reír eres tú.

—La risa es comunicativa: distiende, calma, conforta, alegre...
—La risa alivia males: hace olvidar horas bajas, ayuda, sirve...
—Más: si la risa es del propio hijo, niño o de un familiar... La risa es salud para el cuerpo y para el alma.

Jesús nos dice en el Evangelio: «**Si no os hacéis como niños, no entraréis en el Reino de los Cielos.**»

Lectures missa diària i santoral

1. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Tb 1,1a.2; 2,1-9 / SI 111 / Mc 12,1-12]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Dimarts [Tb 2,10-23 / SI 111 / Mc 12,13-17]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Dimecres [Tb 3,1-11.24-25 / SI 24 / Mc 12,18-27]. St. Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887). St. Isaac, monjo i mr. a Còrdova; St. Justí, mr. a Burgos; Sta. Oliva, verge; St. Joan Grande, rel. Hospitalari; Sta. Clotilde, reina francesa.

4. ■ Dijous [Tb 6,10-11a; 7, 1.9-17; 8,4-10 / SI 127 / Mc 12, 28b-34]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Divendres [Tb 11,5-17 / SI 145 / Mc 12,35-37]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda. Sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. ■ Dissabte [Tb 12,1.5-15.20 / SI: Tb 13,2.6-8 / Mc 12,38-44]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120). St. Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; St. Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); St. Bertran d'Aquila, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936), nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. □ † Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 2a setm.) [Ex 24,3-8 / SI 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, verge carmelitana, de Medina del Campo.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Lectura del llibre del Deuteronomi

(Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva tot començà, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abba, Pare!». Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

Lectura del libro del Deuteronomio

(Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Pregunta, pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra: ¿hubo jamás, desde un extremo al otro del cielo, palabra tan grande como ésta?; ¿se oyó cosa semejante?; ¿hay algún pueblo que haya oído, como tú has oído, la voz del Dios vivo, hablando desde el fuego, y haya sobrevivido?; ¿algún Dios intentó jamás venir a buscarse una nación entre las otras por medio de pruebas, signos, prodigios y guerra, con mano fuerte y brazo poderoso, por grandes terrores, como todo lo que el Señor, vuestro Dios, hizo con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Reconoce, pues, hoy y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios, allá arriba en el cielo, y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Guarda los preceptos y mandamientos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos después de ti, y prolongues tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.»

Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos, / porque él lo dijo, y existió, / él lo mandó, y surgió. R.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo; / que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,14-17)

Hermanos: Los que se dejan llevar por el Espíritu de Dios, éstos son hijos de Dios. Habéis recibido no un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino un espíritu de hijos adoptivos, que nos hace gritar: «¡Abba!» (Padre). Ese Espíritu y nuestro espíritu dan un testimonio concorde: que somos hijos de Dios; y, si somos hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, ya que sufrimos con él para ser también con él glorificados.

✠ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos vacilaban. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado pleno poder en el cielo y en la tierra. Id y haced discípulos de todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo.»

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

Déu estima el món i les persones

Ens costa parlar de Déu: el lloem, li donem gràcies, li fem peticions de tota mena...; tendim a posar Déu al nostre servei, l'invocuem en les nostres necessitats. Però «Déu m'és feixuga, constant, immensa falta d'ortografia. M'avergonyeixo, perquè, si goso escriure'l, no sé de lletra» (Espriu). «Vaig dir al meu pare: "Parla'm de Déu"; i ell se'm quedà mirant i estimant. Vaig dir a la mare: "Parla'm de Déu"; i la mare em va fer un petó. Vaig dir a la gent: "Parla'm de Déu"; i la gent m'estimà. Vaig dir a Jesús: "Parla'm de Déu"; i Jesús resà el Parnostre» (Miquel Estradé).

La celebració de la solemnitat de la Santíssima Trinitat al final de l'itinerari que va del Nadal al Calvari i de la tomba buida fins a la vinguda de l'Esperit Sant és una invitació a contemplar la història de la salvació que té per protagonista Déu que és U i Trinitat. A la llum del misteri trinitari, tot assoleix el seu sentit. Tot descendeix del Pare per Jesucrist, el seu Fill fet home, gràcies a l'acció de l'Esperit Sant i a la seva presència en els nostres cors. Tot puja al Pare pel seu Fill, en l'Esperit. És aquest el doble moviment, descendent i ascendent, del misteri de la salvació. Déu se'ns manifesta com un Déu que surt d'ell mateix, que estima el món i les persones, que comunica i dialoga amb elles: un Déu veritablement proper que ve a trobar-nos per mitjà del seu Fill i ens fa participants de la seva vida a través de l'Esperit Sant.

Déu no és el gendarme de la nostra vida, sinó el Pare que a través del seu Esperit fa que siguem sempre més fills i hereus, segons el model del seu Fill unigènit Jesús, el Crist. Transformats per l'amor de l'Esperit, les nostres relacions han de ser més filials envers el Pare i més frateres envers el Fill. En l'evangeli d'avui, ens invita a donar testimoniatge d'aquesta experiència: «Aneu a tots els pobles i feu-ne deixebles; bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dissabte 30, a les 19.30 h. Missa i Confirmació a St. Genís de Plegamans.

Dilluns 1 de juny, a les 13 h. Curs Alpha al Centre Penitenciari de Joves a la Roca del Vallès.

Dimarts 2, a les 20 h. Conferència dintre de la Setmana de la Caritat de la Regió de Múrcia, a Múrcia.

Dijous 4, a les 12 h. Presentació de la Memòria de Càritas 2014 a la seu de Caritas Diocesana a Sabadell.

Diumenge 7, a les 19 h. Celebració de l'Eucaristia a la Catedral i Processó del Corpus Christi.

8 de maig, a les 11 h, el Sr. Bisbe presidí la pregària dels professors i alumnes de l'Escola Diocesana Mare de Déu de la Salut de Sabadell al Santuari de la Salut. Consistí en la pregària a l'esplanada exterior i la veneració de la Mare de Déu al seu Cambril. Aquell vespre el Sr. Bisbe presidí l'acte de graduació de Batxillerat de la primera promoció d'alumnes de la mateixa Escola Diocesana.

Visita Pastoral

Aquest diumenge 31, a les 12 h. Missa Estacional a Sant Andreu de Samalús. **A les 19 h,** Missa de cloenda de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Montbui-Puiggraciós, a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui.

Missa Estacional a Caldes de Montbui. El diumenge 10 de maig, Mons. Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, celebrà la Missa Estacional a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui, dintre de la Visita Pastoral.

Notícies

Festa patronal de l'Escola Diocesana Mare de Déu de la Salut. El divendres

El Sr. Bisbe a l'Aplec de la Salut. El dilluns 11 de maig, a les 11.30 h, Mons. Saiz Meneses, bisbe diocesà, celebrà l'Eucaristia a l'Aplec de la Mare de Déu de la Salut de la ciutat de Sabadell. Varen concelebrar Mn. Manel Fuentemilla, capellà del Santuari i vicari episcopal, i un bon nombre de preveres. Després el

Sr. Bisbe assistí a l'acte institucional presidit pel Sr. Joan Carles Sánchez, alcalde de Sabadell.

Medalla d'Honor de la Ciutat de Sabadell a Mn. Joan Nonell. Dimecres 22 d'abril, al Teatre Principal de Sabadell, es varen lliurar les Medalles d'Honor de la Ciutat de Sabadell a 10 persones i entitats. Entre elles, Mn. Joan Nonell Renom, antic rector de la parròquia de la Puríssima Concepció, per la seva ac-

tivitat i dedicació a la tasca social i cultural des de la parròquia.

Agenda

Corpus Christi. El proper diumenge 7 de juny és el dia del *Corpus Christi*. A diverses poblacions es fan processons i catifes florals. A la Catedral, Missa presidida pel Sr. Bisbe a les 19 h i processó pels carrers cèntrics.

Concert. *El Rèquiem de Sancho Marcano: de vencedors i vençuts (Granollers 1938, In Memoriam)*. A càrrec de Camerata Impromptu, Cor de Cambra (Barcelona). Aquest diumenge 31 de maig, a les 6 de la tarda, a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Curs Ciència i Fe. Curs 100% *on line* organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya amb el patrocini del Pontifici Consell per la Cultura (Vaticà). Comença el 2 de juny. Informació: www.CienciaFeBCN.com

El nostre web. Trobareu més informació sobre la vida de la diòcesi a: www.bisbatdeterrassa.org

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Recuerdo del sacerdote mártir Josep Guardiet

El domingo 15 de marzo las parroquias de Manlleu y de Rubí se unieron para rendir homenaje y recordar la figura de un sacerdote mártir y beatificado de nuestra diócesis de Terrassa, Josep Guardiet. Las diócesis de Vic y de Terrassa se unían así en el recuerdo de un sacerdote muy querido.

En la parroquia de Manlleu, aquel domingo al mediodía, se ofició una misa presidida por el párroco de Sta. María de Manlleu, Mn. Joan Serrabassa, y el de St. Pere de Rubí, Mn. Joaquim Messeguer. Posteriormente, el señor Miquel Montoliu, presidente de la *Associació d'Amics del Dr. Guardiet*, pronunció una conferencia sobre este sacerdote y el acto se completó con la destacada actuación del *Esbart Dansaire de Rubí* en la plaza situada

frente a la rectoría, detalle entrañable porque esta entidad fue fundada precisamente por el Dr. Guardiet.

Vale la pena que recordemos esta figura de un sacerdote mártir de nuestra diócesis. Josep Guardiet i Pujol nació el 21 de junio de 1879 en la localidad de Manlleu, donde su padre ejercía como farmacéutico. Desde niño vivió la vida parroquial y recibió una sólida formación cristiana. Sintiendo llamado al sacerdocio, realizó los estudios en el Seminario de Vic y posteriormente se doctoró en Teología en la Universidad Pontificia de Tarragona.

Una vez ordenado presbítero, celebró su primera misa el 18 de marzo de 1902 y ejerció su labor en diversas parroquias (Ullastrell, la Santí-

ssima Trinitat de Sabadell) hasta que el año 1914 fue nombrado economo de la parroquia del Espíritu Santo, en la ciudad de Terrassa. En julio de 1916 fue destinado a la parroquia de Sant Pere de Rubí, a la que sirvió durante veinte años dejando una estela de ejemplaridad sacerdotal y de eficacia apostólica. Sacerdote entregado a la caridad y al servicio de los necesitados, no descuidó el aspecto cultural de su misión. Fundó la escuela parroquial *Nostra Senyora de Montserrat*, el semanario *Endavant*, el *Casal Popular*, creó el concurso de belenes, la *Schola Cantorum* y el ya citado *Esbart Dansaire de Rubí*. Y asimismo el *Museu de Rubí* y la escuela nocturna profesional para jóvenes *Cultura Femenina*.

Fue víctima de la persecución religiosa en los inicios de la Guerra Civil. Detenido y encarcelado el 21 de julio de 1936, en la noche del 2 al 3 de agosto fue conducido por la carretera de la *Arrabassada* hasta el lugar llamado *Pi Bessó*, donde fue fusilado juntamente con dos parroquianos suyos.

Ya a finales de la década de 1950 se promovió el proceso de su beatificación desde la diócesis de Barcelona, con el impulso de la parroquia de Sant Pere de Rubí y de la *Associació d'Amics del Dr. Guardiet*. Su beatificación es mucho más reciente, pues se celebró el 13 de octubre de 2013 en Tarragona, juntamente con la de 521 religiosos y laicos de numerosas diócesis de todo el Estado.

Escribió Tertuliano, en los comienzos del cristianismo, que «la sangre de los mártires es semilla de cristianos». En estos tiempos de tanta indiferencia religiosa, tener presentes en nuestra memoria y en nuestra plegaria tantos mártires, como el Dr. Guardiet, es una esperanza para la vitalidad cristiana de nuestra tierra. Quiera Dios que un día no muy lejano podamos asistir a su canonización.